

ตารางแสดงวงเงินงบประมาณที่ได้รับจัดสรรและรายละเอียดค่าใช้จ่ายในการจ้างที่ปรึกษา

๑. ชื่อโครงการ โครงการพัฒนา Model เพื่อขับเคลื่อนอุตสาหกรรมเกษตรรองรับโซนนิ่งเกษตร (แก๊ซ) /หน่วยงานเจ้าของโครงการ สำนักนโยบายอุตสาหกรรมรายสาขา ๒ สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
๒. วงเงินงบประมาณที่ได้รับจัดสรร ๑๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๓. วันที่กำหนดราคากลาง (ราคาอ้างอิง) .....๐-๒-๒๕๕๗.....
เป็นเงิน ๑๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๔. ค่าตอบแทนบุคลากร ๔,๙๕๐,๐๐๐ บาท
  - ๔.๑ ประเภทที่ปรึกษา กลุ่มวิชาชีพทั่วไป เช่น สาขาอุตสาหกรรมเกษตร เศรษฐศาสตร์ การตลาด วิทยาศาสตร์
  - ๔.๒ คุณสมบัติที่ปรึกษา
    - ๑) ต้องเป็นที่ปรึกษาที่จดทะเบียนไว้กับศูนย์ข้อมูลที่ปรึกษาไทย กระทรวงการคลัง
    - ๒) ที่ปรึกษาต้องมีประสบการณ์และความสามารถในการศึกษาวิเคราะห์โครงสร้างของอุตสาหกรรมเกษตรศักยภาพอุตสาหกรรมในระดับภาพรวม หลักการของห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) ห่วงโซ่อุปทานของอุตสาหกรรมเกษตรเป้าหมาย และความเชื่อมโยงในเชิงพื้นที่อุตสาหกรรมเกษตรกับภาคเกษตรกรรม โดยทีมงานของที่ปรึกษาจะต้องประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านอุตสาหกรรมเกษตร เศรษฐศาสตร์ การตลาด วิทยาศาสตร์ หรือด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยมีความเหมาะสมจะปฏิบัติงานตามโครงการได้อย่างมีประสิทธิภาพ
    - ๓) ที่ปรึกษาต้องแสดงให้เห็นว่า มีความเชี่ยวชาญด้านการศึกษาวิจัยและวางแผนกลยุทธ์ มีความเชี่ยวชาญด้านการวิเคราะห์ความเชื่อมโยงอย่างเป็นองค์รวม การวางแผนพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรในพื้นที่ และบูรณาการกับภาคเศรษฐกิจอื่นๆ โดยสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลอุตสาหกรรมเกษตรด้านต่างๆ เช่น การผลิต เทคโนโลยี การตลาด การลงทุน การแข่งขันของไทยและของโลก นโยบาย มาตรการ และกฎระเบียบของไทย คู่ค้าและคู่แข่งที่สำคัญ ตลอดจนข้อมูลด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อภาคอุตสาหกรรมเกษตร
    - ๔) บุคคลหรือนิติบุคคลที่จะเข้าเป็นคู่สัญญาต้องไม่อยู่ในฐานะซึ่งได้มีการระบุชื่อไว้ในบัญชีรายชื่อว่าเป็นคู่สัญญาที่ไม่แสดงบัญชีรายรับรายจ่าย หรือแสดงบัญชีรายรับรายจ่ายไม่ถูกต้องครบถ้วนในสาระสำคัญ
    - ๕) ที่ปรึกษาที่จะเข้าเป็นคู่สัญญากับหน่วยงานของรัฐ ซึ่งได้ดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างด้วยวิธีอิเล็กทรอนิกส์ (e-Government Procurement: e-GP) ต้องลงทะเบียนในระบบอิเล็กทรอนิกส์ของกรมบัญชีกลางที่เว็บไซต์ศูนย์ข้อมูลจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ
    - ๖) ที่ปรึกษาต้องรับจ่ายเงินผ่านบัญชีธนาคาร เว้นแต่การรับจ่ายเงินแต่ละครั้ง ซึ่งมีมูลค่าไม่เกินสามหมื่นบาท ที่ปรึกษาอาจรับจ่ายเป็นเงินสดก็ได้
- ๔.๓ จำนวนที่ปรึกษา ๑๗ คน
๕. ค่าวัสดุอุปกรณ์ ๗,๐๔๕,๐๐๐ บาท
๖. ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปต่างประเทศ -ไม่มี-
๗. ค่าใช้จ่ายอื่นๆ ๕,๐๐๐ บาท
๘. รายชื่อผู้รับผิดชอบในการกำหนดค่าใช้จ่าย/ดำเนินการ/ขอบเขตดำเนินการ (TOR)
นายอิทธิชัย ปัทมสิริวัฒน์ ผู้อำนวยการสำนักนโยบายอุตสาหกรรมรายสาขา ๒
๙. ที่มาของการกำหนดราคากลาง (ราคาอ้างอิง) หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๖/ว๑๒๘ ลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๖ เรื่อง หลักเกณฑ์ราคากลางการจ้างที่ปรึกษา

โครงการพัฒนา Model เพื่อขับเคลื่อนอุตสาหกรรมเกษตรรองรับโซนนิ่งเกษตร

1. หลักการและเหตุผล

อุตสาหกรรมเกษตรเป็นอุตสาหกรรมที่มีความสำคัญในการพัฒนาประเทศทั้งในด้านสังคมและเศรษฐกิจ เนื่องจากเป็นส่วนเชื่อมต่อระหว่างภาคเกษตรที่เกี่ยวข้องกับการกินดีอยู่ดีและการกระจายรายได้สู่ชนบทกับภาคอุตสาหกรรมซึ่งเป็นส่วนที่ทำการแปรรูป เพิ่มมูลค่าต่อหน่วยสินค้าให้สูงขึ้น ทำให้อุตสาหกรรมเกษตรมีผลกำไรที่แท้จริงสูงกว่าอุตสาหกรรมอื่นๆ อีกหลายประเภท นอกจากนี้ อุตสาหกรรมเกษตรยังมีศักยภาพในการผลิตและการส่งออกสูง ซึ่งสามารถนำรายได้เข้าประเทศได้ปีละไม่ต่ำกว่า 1.4 ล้านล้านบาท โดยมีมูลค่าการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมเกษตรคิดเป็นสัดส่วน กวาร์้อยละ 20 ของมูลค่าการส่งออกทั้งหมดในปี 2556 อย่างไรก็ตาม แม้ว่าอุตสาหกรรมเกษตรจะมีศักยภาพและความได้เปรียบในการผลิตวัตถุดิบ และการผลิตสินค้าที่มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับในตลาดต่างประเทศ แต่ยังคงพบว่า สินค้าอุตสาหกรรมเกษตรที่ผลิตและส่งออกส่วนใหญ่ยังอยู่ในรูปวัตถุดิบแปรรูปขั้นต้น การเพิ่มมูลค่าวัตถุดิบสินค้าเกษตรตลอดห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) มีน้อยและขาดความหลากหลาย ดังจะเห็นได้จากสินค้าหลัก เช่น ข้าว ไทยส่งออกในรูปของวัตถุดิบกว่า ร้อยละ 90 ที่เหลือเป็นการส่งออกในรูปของผลิตภัณฑ์ข้าว อาทิ แป้งข้าว เส้นหมี่เส้นก๋วยเตี๋ยว และขนมอบกรอบ เป็นต้น มันสำปะหลัง เป็นการผลิตและส่งออกในรูปของผลิตภัณฑ์แปรรูปเบื้องต้นเช่นกัน คือ มันสำปะหลังอัดเม็ดและมันเส้น ดังนั้น การเพิ่มมูลค่าของสินค้าเกษตรเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน จึงเป็นแนวทางหนึ่งที่ต้องให้ความสำคัญเพื่อให้เกิดการลงทุนและส่งเสริมให้เกิด “การลงทุนในอุตสาหกรรมเกษตรที่มีการแปรรูปผลผลิตขั้นสูงในระดับปลายน้ำ” เช่น การพัฒนาอุตสาหกรรมโอเลโอเคมีคอลที่ใช้วัตถุดิบปาล์มน้ำมัน อุตสาหกรรมผลิตเคมีชีวภาพจากวัตถุดิบมันสำปะหลัง การผลิตสารสกัดจากข้าว เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม เนื่องจากอุตสาหกรรมเกษตรยังประสบปัญหาสำคัญจากปัจจัยภายในอุตสาหกรรมเอง คือ ปัญหาการจัดการวัตถุดิบสินค้าเกษตร โดยมีสาเหตุจากความไม่สมดุลของวัตถุดิบที่มีความผันผวนทั้งด้านปริมาณ เวลา ราคา และคุณภาพ ซึ่งส่งผลต่อความสามารถในการบริหารจัดการวัตถุดิบของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเกษตร และเนื่องจากอุปทานวัตถุดิบสินค้าเกษตร (Supply) ไม่สอดคล้องกับอุปสงค์ของภาคอุตสาหกรรม (Demand) ในการรองรับวัตถุดิบเพื่อแปรรูปได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประกอบกับ ต้นทุนด้านวัตถุดิบในอุตสาหกรรมเกษตรที่สูงถึงกว่า ร้อยละ 50 ของต้นทุนการผลิตทั้งหมด จึงส่งผลต่อเนื้อให้ราคาสินค้าอุตสาหกรรมเกษตรผันผวนไปด้วย ในการนี้ เพื่อให้เกิดความมั่นคงและยั่งยืนของอุตสาหกรรมเกษตร โดยมีขีดความสามารถในการแปรรูปทั้งในเชิงปริมาณ มูลค่าและคุณภาพ รองรับวัตถุดิบสินค้าเกษตรได้อย่างสมดุล สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม จึงให้ความสำคัญกับการศึกษาวิเคราะห์การเพิ่มประสิทธิภาพด้านการบริหารจัดการตลอดห่วงโซ่อุปทานอุตสาหกรรมเกษตรทั้งในระดับต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ ทั้งนี้ สำนักงานฯ ได้เล็งเห็นว่า การจัดทำโครงการในลักษณะ **การพัฒนา Model เพื่อขับเคลื่อนอุตสาหกรรมเกษตรในอนาคตที่มีมูลค่าในการผลิตสูง ให้มีความสอดคล้องกับการกำหนดแนวทางการส่งเสริมให้เกิดการลงทุนในอุตสาหกรรมเกษตรบนพื้นฐานความสมดุลในเชิงพื้นที่** จะส่งผลให้กระบวนการผลิตโดยรวมของประเทศมีประสิทธิภาพสูงสุด จากการวางแผนเพื่อกำหนดพื้นที่โซนนิ่งอุตสาหกรรมเกษตร (Agro-based Industrial Zoning) ให้มีความสอดคล้องกับการจัดทำโซนนิ่งภาคเกษตร และ

การกำหนดแนวทางการจัดสรรและแบ่งปันผลประโยชน์ที่เป็นธรรมระหว่างเกษตรกรกับผู้ประกอบการ ซึ่งจะเป็นการแก้ไขปัญหาความไม่สมดุลของการผลิตและความผันผวนของราคาสินค้าเกษตร ตลอดจนปัญหาความเหลื่อมล้ำของระดับรายได้ของเกษตรกรและภาคอุตสาหกรรมได้อย่างเป็นรูปธรรม อันจะเป็นรากฐานสำคัญของการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ โดยมีอุตสาหกรรมเกษตรเป็นตัวขับเคลื่อนการเจริญเติบโตด้วยการสร้างมูลค่าตลอดห่วงโซ่อุปทานได้อย่างสมดุล และมีเอกภาพในการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขัน

2. วัตถุประสงค์

2.1 เพื่อพัฒนาและจัดทำ Model การขับเคลื่อนอุตสาหกรรมเกษตรที่มีการวิเคราะห์องค์ประกอบซึ่งมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกัน 3 ด้าน ประกอบด้วย

- 1) การเพิ่มประสิทธิภาพด้านการบริหารจัดการห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain) อุตสาหกรรมเกษตร เพื่อให้เกิดการสร้างมูลค่าในห่วงโซ่การผลิต (Value Chain) สินค้าอุตสาหกรรมเกษตร
- 2) การกำหนดพื้นที่โซนนิ่งอุตสาหกรรมเกษตรที่เชื่อมโยงสอดคล้องกับการจัดทำโซนนิ่งภาคเกษตร
- 3) การกำหนดรูปแบบระบบจัดสรรและแบ่งปันผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจอย่างเป็นธรรม ภายใต้การสร้าง ความเข้าใจและข้อตกลงร่วมกันระหว่างเกษตรกรและภาคอุตสาหกรรมที่มีการรับช่วงต่อการผลิตในห่วงโซ่อุปทาน

2.2 เพื่อนำเสนอกลไก/แนวทางปฏิบัติที่มีความเป็นไปได้ในการขับเคลื่อน Model อุตสาหกรรมเกษตร พร้อมมาตรการจูงใจ การทบทวน/ปรับปรุงกฎระเบียบ หรือข้อเสนอแนะเพื่อการปรับเปลี่ยนไปสู่การพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรตาม Model ที่กำหนดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.3 เพื่อจัดทำข้อเสนอแนวทางสำหรับภาครัฐในการกำหนดนโยบายรองรับการขับเคลื่อน Model อุตสาหกรรมเกษตรที่มีความเชื่อมโยงกับการจัดทำโซนนิ่งภาคเกษตรอย่างบูรณาการ โดยมีการเผยแพร่ข้อมูลให้ผู้ประกอบการ/ นักลงทุนสามารถนำไปใช้ประกอบการตัดสินใจลงทุนในอุตสาหกรรมเกษตรได้อย่างเป็นรูปธรรม

3. กลุ่มเป้าหมาย

การพัฒนา Model อุตสาหกรรมเกษตร โดยคัดเลือกสินค้าเกษตรเป้าหมาย จำนวน 2 สินค้าสำรอง ซึ่งให้ความสำคัญกับสินค้าที่ประสบปัญหาด้านราคาและปริมาณที่ไม่สมดุล การผลิตและจำหน่ายยังอยู่ในรูปของสินค้าแปรรูปเบื้องต้น รวมถึงการจัดสรรทรัพยากรการผลิตและวัตถุดิบยังไม่มีประสิทธิภาพ

4. เป้าหมายของโครงการ/ตัวชี้วัด

4.1 เป้าหมายของโครงการ

มีข้อเสนอแนะเชิงนโยบายการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมเกษตรตาม Model ที่พัฒนาขึ้น โดยสามารถเชื่อมโยงองค์ประกอบของนโยบายในแต่ละด้านให้เกิดประสิทธิผล ดังนี้

- 1) มีระบบการบริหารจัดการห่วงโซ่อุปทานอุตสาหกรรมเกษตรที่มีประสิทธิภาพ และสามารถใช้ขับเคลื่อนการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมเกษตรที่มีมูลค่าเพิ่มสูง ส่งผลต่อการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศอย่างยั่งยืน
- 2) การกำหนดพื้นที่โซนนิ่งอุตสาหกรรมเกษตรมีความเชื่อมโยงสอดคล้องกับการจัดทำโซนนิ่งภาคเกษตร นำไปสู่การจัดสรรวัตถุดิบและทรัพยากรได้อย่างเหมาะสม และมีประสิทธิภาพสูงสุดในกระบวนการผลิตโดยรวม
- 3) มีรูปแบบการจัดสรรและระบบแบ่งปันผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจตลอดห่วงโซ่อุปทานที่มีการเกื้อหนุน และรับช่วงต่อการผลิตตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำอย่างเป็นธรรม

4.2 ตัวชี้วัดระดับผลผลิต

พัฒนา Model อุตสาหกรรมเกษตรเป้าหมาย เพื่อเป็นกลไกการขับเคลื่อนการเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรตลอดห่วงโซ่อุปทานตามโครงสร้างการบริหารจัดการรูปแบบใหม่ที่มีแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจน ดังนี้

- 1) มีรูปแบบการวางระบบ Value Chain ซึ่งใช้ขับเคลื่อนการผลิตสินค้าอุตสาหกรรมเกษตรเป้าหมายที่มีมูลค่าเพิ่มสูง และมีการบริหารจัดการห่วงโซ่อุปทานที่เชื่อมต่อกันอย่างมีประสิทธิภาพ
- 2) มีผลการวิเคราะห์การกำหนดโซนนิ่งอุตสาหกรรมเกษตรเป้าหมายในเชิงพื้นที่ที่ครอบคลุมรายจังหวัด กลุ่มจังหวัด/ภูมิภาคของประเทศ โดยมีความเชื่อมโยงสอดคล้องกับการจัดทำโซนนิ่งภาคเกษตร
- 3) มีรูปแบบระบบจัดสรรและแบ่งปันผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจอย่างเป็นธรรมระหว่างเกษตรกรและภาคอุตสาหกรรมที่มีการรับช่วงต่อการผลิตในห่วงโซ่อุปทาน
- 4) มีข้อเสนอแนะเชิงนโยบายสำหรับหน่วยงานภาครัฐในการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมเกษตรตาม Model ที่พัฒนาขึ้น และสามารถนำข้อมูลไปใช้ประกอบการตัดสินใจในการลงทุนของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเกษตรได้อย่างเป็นรูปธรรม

4.3 ตัวชี้วัดระดับผลลัพธ์

- 1) การจัดสรรทรัพยากรการผลิตทั้งในส่วนของวัตถุดิบสินค้าเกษตร และสินค้าอุตสาหกรรมเกษตร เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จากการผลักดันกลไกการขับเคลื่อนการเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรและการจัดทำโซนนิ่งอุตสาหกรรมเกษตรได้อย่างเป็นรูปธรรม
- 2) มีฐานการแปรรูปเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรในพื้นที่โซนนิ่ง/ที่เหมาะสม เพื่อรองรับการขยายตัวและการเคลื่อนย้ายอุตสาหกรรม
- 3) สนับสนุนนโยบายส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นครัวโลก หรือนโยบายเศรษฐกิจต่างๆ ที่จะขยายบทบาทให้ธุรกิจอุตสาหกรรมเกษตรของประเทศ ก้าวข้ามไปสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิต/การค้าสินค้าที่มีมูลค่าเพิ่มและผลตอบแทนสูง โดยสามารถขับเคลื่อนนโยบายควบคู่ไปกับการยกระดับราคาสินค้าเกษตรได้อย่างมีประสิทธิภาพในสถานการณ์ Win-Win ของภาคเกษตรและภาคอุตสาหกรรม

5. วิธีการดำเนินงานและกิจกรรมหลัก

5.1 การวิเคราะห์ระบบบริหารจัดการและบทบาทของผู้เกี่ยวข้องในห่วงโซ่อุปทาน (Supply Chain) รวมทั้งวิเคราะห์ปัญหา อุปสรรค ข้อจำกัดที่ส่งผลให้สายโซ่อุปทานขาดความเชื่อมโยงและรับช่วงต่อ (Missing Link) หรือส่งผลให้กิจกรรมในห่วงโซ่ไม่มีประสิทธิภาพ เพื่อรวบรวม ประเมิน วิเคราะห์ และกำหนดรูปแบบการวางระบบการบริหารจัดการกิจกรรม/กระบวนการผลิตตลอดห่วงโซ่อุปทานอุตสาหกรรมเกษตรเป้าหมาย

5.2 การวิเคราะห์แนวทางการสร้างมูลค่าเพิ่มในห่วงโซ่อุปทานของอุตสาหกรรมเกษตรเป้าหมาย โดยวิเคราะห์ร่วมกับหลักการของห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) การผลิตสินค้าใหม่ที่มีการเพิ่มมูลค่าทั้งในระดับต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ เพื่อสร้างกลยุทธ์การนำแนวทางการสร้างมูลค่าเพิ่มในห่วงโซ่อุปทานสำหรับอุตสาหกรรมเกษตรเป้าหมายใหม่มาขับเคลื่อนได้อย่างแท้จริง

5.3 ศึกษาแบบการกำหนดโซนนิ่งอุตสาหกรรมเกษตรเป้าหมายในลักษณะ “Agro-based Industrial Zoning” ให้ครอบคลุมการวิเคราะห์ในแต่ละด้าน คือ

- 1) ความเชื่อมโยงในเชิงพื้นที่อุตสาหกรรมเกษตรกับภาคเกษตรกรรม ที่มีความเชื่อมโยงสอดคล้องกับการจัดทำโซนนิ่งภาคเกษตร

2) การวางแผนการผลิตสินค้าที่ใช้วัตถุดิบสินค้าเกษตรที่เป็นฐานการผลิตในพื้นที่

3) การวางแผนการพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรในพื้นที่ เพื่อสร้างความเชื่อมโยงของกระบวนการผลิตในห่วงโซ่อุปทานให้เกิดกระบวนการผลิตที่มีประสิทธิภาพสูงสุด

4) การบูรณาการความเชื่อมโยงภาคอุตสาหกรรมเกษตรกับภาคเศรษฐกิจอื่นๆ อาทิ ความต้องการของตลาด การส่งเสริมการลงทุน การบริหารจัดการระบบขนส่งและโลจิสติกส์ การรวมกลุ่มการผลิต/เครือข่ายผู้ประกอบการ และคลัสเตอร์อุตสาหกรรม เป็นต้น

5.4 ศึกษาวิเคราะห์และนำเสนอระบบการแบ่งปันผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจอย่างเป็นธรรมที่เกื้อหนุนกันและรับช่วงต่อการผลิตตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ มาเป็นเครื่องมือในการปรับปรุงโครงสร้างการบริหารจัดการห่วงโซ่อุปทาน โดยมีการทบทวนกฎระเบียบที่เกี่ยวข้อง และหรือการออกกฎระเบียบใหม่ การกำหนดองค์กรที่รับผิดชอบ เพื่อกำหนดแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจน สามารถผลักดันระบบได้อย่างมีประสิทธิภาพ บนพื้นฐานของระบบตลาดที่มีการแข่งขันโดยเสรี และการกำหนดราคาสินค้าด้วยต้นทุนการผลิตที่แท้จริง

5.5 การวิเคราะห์ความเชื่อมโยงอย่างเป็นองค์รวม พร้อมจัดทำ Model เพื่อขับเคลื่อนอุตสาหกรรมเกษตรเป้าหมาย จากการวิเคราะห์องค์ประกอบด้านต่างๆ ที่ได้ทำการศึกษา ได้แก่

- 1) การวิเคราะห์วัตถุดิบสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพและพื้นที่เป้าหมายที่เหมาะสม
- 2) การกำหนดทางเลือกของผลิตภัณฑ์และความหลากหลายในการนำมาผลิตสินค้าและมูลค่าเพิ่ม
- 3) ความพร้อมด้านปริมาณการผลิต
- 4) ความพร้อมของพื้นที่เกษตรกรรมและโรงงานอุตสาหกรรมเกษตร
- 5) ศักยภาพด้านการตลาด ความสามารถในการแข่งขันทั้งในประเทศและต่างประเทศ
- 6) อื่นๆ เช่น โลจิสติกส์ การจัดการด้านสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

5.6 การจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายสำหรับภาครัฐในการผลักดันนโยบายอุตสาหกรรมเกษตรตาม Model ที่พัฒนาขึ้น และผู้ประกอบการสามารถนำผลการศึกษาและข้อเสนอแนะทางไปใช้ประกอบการตัดสินใจในการลงทุนได้อย่างเป็นรูปธรรม

6. แผนการดำเนินงาน

ระยะเวลาดำเนินการ 9 เดือน

7. งบประมาณ

12,000,000 บาท (สิบสองล้านบาทถ้วน) มีรายละเอียดปรากฏตามภาคผนวก

8. สถานที่ดำเนินการ

ดำเนินการตามกิจกรรมหลักโดยการศึกษาวิเคราะห์ในเชิงนโยบายครอบคลุมพื้นที่ทั่วประเทศ และในภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมเกษตร และจะมีการสำรวจข้อมูลและสัมภาษณ์หน่วยงานที่มีภารกิจเกี่ยวกับอุตสาหกรรมเกษตรเป้าหมายทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ โดยสำนักนโยบายอุตสาหกรรมรายสาขา 2 สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม เป็นหน่วยงานรับผิดชอบ

9. คุณสมบัติที่ปรึกษา

9.1 ต้องเป็นที่ปรึกษาที่จดทะเบียนไว้กับศูนย์ข้อมูลทีปรึกษาไทย กระทรวงการคลัง

9.2 ที่ปรึกษาต้องมีประสบการณ์และความสามารถในการศึกษาวิเคราะห์โครงสร้างของอุตสาหกรรมเกษตร คักยภาพอุตสาหกรรมในระดับภาพรวม หลักการของห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) ห่วงโซ่อุปทานของอุตสาหกรรม เกษตรเป้าหมาย และความเชื่อมโยงในเชิงพื้นที่อุตสาหกรรมเกษตรกับภาคเกษตรกรรม โดยทีมงานของที่ปรึกษา จะต้องประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านอุตสาหกรรมเกษตร เศรษฐศาสตร์ การตลาด วิทยาศาสตร์ หรือด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยมีความเหมาะสมจะปฏิบัติงานตามโครงการได้อย่างมีประสิทธิภาพ

9.3 ที่ปรึกษาต้องแสดงให้เห็นว่า มีความเชี่ยวชาญด้านการศึกษาวิจัยและวางแผนกลยุทธ์ มีความเชี่ยวชาญ ด้านการวิเคราะห์ความเชื่อมโยงอย่างเป็นองค์รวม การวางแผนพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรในพื้นที่ และบูรณาการ กับภาคเศรษฐกิจอื่นๆ โดยสามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลอุตสาหกรรมเกษตรด้านต่างๆ เช่น การผลิต เทคโนโลยี การตลาด การลงทุน การแข่งขันของไทยและของโลก นโยบาย มาตรการ และกฎระเบียบของไทย คู่ค้าและคู่แข่ง ที่สำคัญ ตลอดจนข้อมูลด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อภาคอุตสาหกรรมเกษตร

9.4 บุคคลหรือนิติบุคคลที่จะเข้าเป็นคู่สัญญาต้องไม่อยู่ในฐานะซึ่งได้มีการระบุชื่อไว้ในบัญชีรายชื่อว่าเป็น คู่สัญญาที่ไม่แสดงบัญชีรายรับรายจ่าย หรือแสดงบัญชีรายรับรายจ่ายไม่ถูกต้องครบถ้วนในสาระสำคัญ

9.5 ที่ปรึกษาที่จะเข้าเป็นคู่สัญญากับหน่วยงานของรัฐ ซึ่งได้ดำเนินการจัดซื้อจัดจ้างด้วยวิธีอิเล็กทรอนิกส์ (e-Government Procurement: e-GP) ต้องลงทะเบียนในระบบอิเล็กทรอนิกส์ของกรมบัญชีกลางที่เว็บไซต์ ศูนย์ข้อมูลจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐ

9.6 ที่ปรึกษาต้องรับจ่ายเงินผ่านบัญชีธนาคาร เว้นแต่การรับจ่ายเงินแต่ละครั้ง ซึ่งมีมูลค่าไม่เกินสามหมื่นบาท ที่ปรึกษาอาจรับจ่ายเป็นเงินสดก็ได้

10. การเสนอผลงาน

ที่ปรึกษาจะต้องลงนามในสัญญาว่าจ้างกับสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม หลังจากวันที่ได้รับแจ้งจากสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรมว่าได้รับการคัดเลือกให้เป็นผู้ดำเนินการโครงการ และ หลังจากได้ลงนามในสัญญาว่าจ้าง ที่ปรึกษาจะต้องจัดส่งผลการดำเนินงานในขั้นตอนต่างๆ ตามกำหนดเวลา ดังนี้

ครั้งที่ 1 ส่งรายงานขั้นต้น (Inception Report) จำนวน 10 ชุด ภายใน 1 เดือน นับจากวันลงนามในสัญญา

ครั้งที่ 2 ส่งรายงานความก้าวหน้า ครั้งที่ 1 (Progress Report No.1) จำนวน 10 ชุด ภายใน 4 เดือน

นับจากวันลงนามในสัญญา

ครั้งที่ 3 ส่งร่างรายงานฉบับสมบูรณ์ (Draft Final Report) จำนวน 10 ชุด ภายใน 7 เดือน

นับจากวันลงนามในสัญญา

ครั้งที่ 4 ส่งรายงานฉบับสมบูรณ์ (Final Report) จำนวน 100 ชุด บทสรุปผู้บริหาร (Executive Summary) ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ จำนวน 100 ชุด แผ่นบันทึกข้อมูล (Compact Disc) จำนวน 100 ชุด และรายงานในรูปแบบของเว็บไซต์ที่สามารถใช้งานได้จากเครื่องคอมพิวเตอร์ และ Smartphone ระบบต่างๆ ภายใน 9 เดือน นับจาก วันที่ลงนามในสัญญาว่าจ้าง

11. การเบิกจ่ายค่าตอบแทน

งวดที่ 1 จำนวนร้อยละ 30 ของเงินค่าจ้างทั้งหมด เมื่อผู้รับจ้างส่งรายงานขั้นต้น (Inception Report) จำนวน 10 ชุด ภายใน 1 เดือน นับจากวันลงนามในสัญญา และผู้ว่าจ้างได้ตรวจสอบแผนการดำเนินการงานเป็นที่พอใจแล้ว

งวดที่ 2 จำนวนร้อยละ 30 ของเงินค่าจ้างทั้งหมด เมื่อผู้รับจ้างส่งรายงานความก้าวหน้า ครั้งที่ 1 (Progress Report No.1) จำนวน 10 ชุด ภายใน 4 เดือน นับจากวันลงนามในสัญญา และผู้ว่าจ้างได้ตรวจสอบรายงานและผลการดำเนินงานเป็นที่พอใจแล้ว

งวดที่ 3 จำนวนร้อยละ 20 ของเงินค่าจ้างทั้งหมด เมื่อผู้รับจ้างส่งร่างรายงานฉบับสมบูรณ์ (Draft Final Report) จำนวน 10 ชุด ภายใน 7 เดือน นับจากวันลงนามในสัญญา และผู้ว่าจ้างได้ตรวจสอบรายงานและผลการดำเนินงานเป็นที่พอใจแล้ว

งวดที่ 4 จำนวนร้อยละ 20 ของเงินค่าจ้างทั้งหมด เมื่อผู้รับจ้างส่งรายงานการศึกษาฉบับสมบูรณ์ (Final Report) จำนวน 100 ชุด บทสรุปผู้บริหาร (Executive Summary) ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ จำนวน 100 ชุด แผ่นบันทึกข้อมูล (Compact Disc) จำนวน 100 ชุด และรายงานในรูปแบบของเว็บไซต์ที่สามารถใช้งานได้ จากเครื่องคอมพิวเตอร์ และ Smartphone ระบบต่างๆ ภายใน 9 เดือน นับจากวันที่ลงนามในสัญญาว่าจ้าง และผู้ว่าจ้างได้ตรวจสอบรายงานและผลการดำเนินงานเป็นที่พอใจแล้ว

12. ผลประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

12.1 การขับเคลื่อน Model อุตสาหกรรมเกษตร ส่งผลให้เกิดเสถียรภาพในระบบเศรษฐกิจของประเทศ จาก การเจริญเติบโตของอุตสาหกรรมเกษตรด้วยการเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร และการรักษาไว้ซึ่งทรัพยากรการผลิตที่ สมดุล ซึ่งส่งผลให้ธุรกิจอุตสาหกรรมเกษตรมีความสามารถในการแข่งขันอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

12.2 เกิดความเป็นธรรมในระบบแบ่งปันผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจตลอดห่วงโซ่อุปทานที่มีการเกื้อหนุนและรับ ช่วงต่อการผลิตตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยมีการบูรณาการระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อขับเคลื่อน การพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรอย่างเป็นรูปธรรม

12.3 ผู้ประกอบการมีข้อมูลประกอบการตัดสินใจเพื่อกำหนดแผนการผลิต และทิศทางการลงทุน ที่สอดคล้องกับ ความต้องการของตลาดสินค้าอุตสาหกรรมเกษตร โดยสามารถนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้เพิ่มประสิทธิภาพ การผลิต เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ และสามารถบริหารจัดการระบบการผลิตที่สอดคล้องในเชิงปริมาณ และพื้นที่ได้อย่างเหมาะสม

ภาคผนวก

รายละเอียดงบประมาณ ปี พ.ศ. 2558 โครงการพัฒนา Model เพื่อขับเคลื่อนอุตสาหกรรมเกษตรรองรับโซนนิ่งเกษตร

กิจกรรม	จำนวนเงิน (บาท)
1) ค่าตอบแทน	4,950,000
ที่ปรึกษาโครงการ (3 คน X 3 เดือน X 65,000 บาท)	585,000
หัวหน้าโครงการ (1 คน X 9 เดือน X 55,000 บาท)	495,000
นักวิจัย (7 คน X 9 เดือน X 40,000 บาท)	2,520,000
ผู้ช่วยนักวิจัย (6 คน X 9 เดือน X 25,000 บาท)	1,350,000
2) งบดำเนินงาน	7,050,000
2.1 ค่าใช้จ่ายในการสำรวจ/จัดซื้อ/รวบรวม/ประมวลผล/วิเคราะห์ข้อมูล	6,300,000
(1) ค่าใช้จ่ายในการสำรวจข้อมูล	4,200,000
- ค่าสำรวจความพร้อมของพื้นที่เกษตรกรรมและโรงงานอุตสาหกรรมเกษตร ศักยภาพด้านตลาด และปัจจัยแวดล้อม (5 ภูมิภาค x 3 ครั้ง x 7 คน x 30,000 บาท)	3,150,000
- ค่าสำรวจ จัดเก็บข้อมูลภาคสนามระบบ Supply Chain อุตสาหกรรมเกษตร และสัมภาษณ์เชิงลึกหน่วยงานภาครัฐและเอกชน (20 หน่วยงาน x 7 คน x 5,000 บาท)	700,000
- ค่าสำรวจแนวทางการสร้างมูลค่าใน Value Chain และการยกระดับเทคโนโลยีในภาคอุตสาหกรรมเกษตร (10 กระบวนการผลิต x 7 คน x 5,000 บาท)	350,000
(2) ค่าใช้จ่ายในการจัดซื้อข้อมูล	1,900,000
- ค่าจัดซื้อข้อมูลงานวิจัย เอกสาร/วารสาร ฐานข้อมูลจากแหล่งข้อมูลในประเทศ (20 รายการ x 50,000 บาท)	1,000,000
- ค่าจัดซื้อข้อมูลงานวิจัย เอกสาร/วารสาร ฐานข้อมูลจากแหล่งข้อมูลในต่างประเทศ (10 รายการ x 90,000 บาท)	900,000
(3) ค่าใช้จ่ายในการรวบรวม/ประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูล โดยรวบรวมและจัดเก็บข้อมูลในพื้นที่เข้าสู่ระบบประมวลผล และโปรแกรม/เครื่องมือวิเคราะห์ทางเทคนิค (5 ระบบ x 40,000 บาท)	200,000
2.2 ค่าใช้จ่ายในการจัดประชุม/สัมมนา	495,000
- ค่าใช้จ่ายในการจัดประชุมระดมความคิดเห็น (4 ครั้ง X 500 บาท X 100 คน)	200,000
- ค่าใช้จ่ายในการจัดประชุมกลุ่มย่อย (3 ครั้ง X 500 บาท X 100 คน)	150,000
- ค่าใช้จ่ายในการสัมมนาเผยแพร่ผลงาน (1 ครั้ง X 500 บาท X 200 คน)	100,000
- ค่าใช้จ่ายในการเชื่อมโยงเครือข่ายและกลุ่มการผลิต (2 ครั้ง X 500 บาท X 45 คน)	45,000
2.3 ค่าวัสดุ อุปกรณ์ และเอกสารเผยแพร่	255,000
- ค่าเอกสารในการจัดประชุมระดมความคิดเห็น (4 ครั้ง X 150 บาท X 100 คน)	60,000
- ค่าเอกสารในการจัดประชุมกลุ่มย่อย (3 ครั้ง X 150 บาท X 100 คน)	45,000
- ค่าเอกสารในการจัดสัมมนาเผยแพร่ผลงาน (1 ครั้ง X 150 บาท X 200 คน)	30,000
- ค่าเอกสาร สิ่งพิมพ์ สื่อในการเผยแพร่ (100 ชุด X 200 บาท)	20,000
- ค่าใช้จ่ายในการจัดทำระบบสารสนเทศ	95,000
- ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด	5,000
รวม	12,000,000